

בע"ה ג' בחשוון תש"פ

01/11/2019

גליון מס' 3118

פרשת נח

על הקשר בין פרשת נח להפטרה מישעיה נ"ד, א' עד נ"ה, ה' :

מעבר לקשר המילולי הברור : "בְּשָׁצֵף קָצָף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רָגַע מִמֶּנִּי .. כִּי-מִי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
מֵעֵבֶר מִי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ כֹּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף עָלֶיךָ וּמִגֶּזֶר בְּד" (ח'-ט').

הקשר הוא עמוק יותר מהבחינה הרעיונית. המבול היה אמנם מעשה הרס, אבל בהשמידו
עולם מושחת, סלל את הדרך לאנושות טובה יותר.

הוא הדין בגלות ישראל. מתוך ייסוריו, אומר הנביא, תתחזק נאמנות ישראל לה' והוא ייטיב
להבין את שליחותו.

(רעיון מתוך הספר – "חזון המקרא", הרב יששכר יעקובסון)

פרשת שבוע: אליאב לזר

שבת פרשת נח		ימי החול	
הדלקת נרות	16:33	זמן תפילין /טלית	05:11←05:06
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:44←08:41
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30		מנחה וערבית	16:35
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:47←16:52
צאת השבת	17:27	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר

שבת
שלום

על חסרונה של היונה ויתרונה של העורב

"...ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ". (בראשית ח', וז.) - תיאור קר וקצרצר על שליחותו הסתמית של העורב על תקן "בלון ניסוי". שיבתו בכל פעם לתיבה, מלמדת את נח שהקרקע עדיין רטובה עד שהוא אינו חוזר יותר והמסקנה ברורה מאליה.

"וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אותה אליו אל התבה". (ח' ט.) – תיאור מפורט יותר המתפרש על פסוקים נוספים בהמשך (עד י"ב), ומצביע על רגש חם בין נח לבין היונה: "מאתו...", "וישלח ידו ויקחה ויבא אותה אליו". ואף על תקשורת נדירה: "ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה-זית טרף בפיה". (י"א)

בכל אופן, המשימה בשתי השליחויות היא זהה, ומרגע שילוח היונה היא מתבצעת במקביל. המטרה: תמונה עדכנית ממעוף הציפור למצב הרטיבות בחוץ. הקרקע יבשה או עדיין רטובה? סמן בכך/לא.

נשאלת השאלה: מדוע נח לא הסתפק באחד מבעלי הכנף לבצע את השליחות? ואם מלכתחילה נקשר ליונה שהוכיחה עצמה בהמשך ואף גמלה לו באספקת מידע רלוונטי ואמין בכל שלב, מדוע נזקק לעורב המנכר ואף שלח אותו ראשון?...

ובכן, יתרונה של היונה הוא גם חסרונה, וחסרונה של העורב הוא גם יתרונה.

היונה מביאה את האמת הסובייקטיבית- היא קשורה רגשית לנח, מבצעת את שליחותה מעל ומעבר ואף מעדכנת אותו מיזמתה, אבל.. היא נוגעת בדבר ועלולה להטות את האמת מנקודת מבטה. אולי תנסה לרצות אותו ולהפיח בו תקווה? אולי תרצה לחזור לתיבה ולהמשיך לשהות במחיצתו למרות שכבר יבשה הארץ?..

העורב מביא את האמת האובייקטיבית – אמנם הוא אינו מחובר למשימה, אינו משתדל ואף אינו מתקשר כלל עם נח. ייתכן גם שנח אינו מפרש נכון את תנועותיו, אבל.. הוא מסתמך על העובדות והמציאות כפי שהן. הוא מחובר רק לעצמו, אינו מנסה לרצות את נח ואינו מושפע מרגשות. באמצעותו, נח מקבל תצלום אוויר מדויק שאמנם דורש פיענוח נכון, אך אינו מוסך מרגשות.

נח זקוק לשניהם במידה שווה! עליו להצליב את המידע שהגיע משניהם בכדי לקבל את התמונה הנכונה.

גם אנו, כפרטים או כחברה, משתדלים במקרים רבים להגיע לחקר האמת משתי נקודות המבט השונות. יחד הן מצטרפות ומשלימות זו את זו לתמונה אמיתית אחת.

יורם ק'מלמן

*אשמח לתגובות הקוראים ולדוגמאות המבססות או סותרות את האמור לעיל.

לנתן לזכר אתך באבלך על פטירת אביך

משה לז"ל

קיבוץ סעד

דבר'ט שכתבה שרה פולק לפני משפחת קארו במהלך השבוע על לאה ז"ל

משפחת קארו היקרה!

לאה היתה קודם כל אשה, אם, וסבתא, אך בנוסף לכל אלה היא שיחקה תפקיד חשוב מאד בהיסטוריה של סעד. מי שהצטרף לסעד בשנים האחרונות לא יוכל לדעת כיצד השפיעה לאה על אנשים רבים כל-כך.

נתחיל בעובדה שישראלים המבקרים בארה"ב או פוגשים יהודים משם מופתעים כל פעם מחדש כי כמעט כולם שמעו על סעד הקטנה. זאת לדעת: כל אלה בני גיל מסוים ומעלה, ויש מאות רבות, זוכרים ומוקירים את לאה ז"ל, שהיתה המדריכה של כולם.

משנות הששים (של המאה הקודמת), למשך שנים רבות, קלטה קהילת סעד בכל שנה קבוצות מחו"ל. קלטה, חיבקה, אימצה. מכון למדריכי חו"ל. קיץ בקבוץ. הכשרת בני עקיבא. נתיב של USY. הצעירות והצעירים שהגיעו לסעד נשאבו לתוך חיי הקבוץ והקהילה, ואומצו לחיקן של משפחות מאמצות. היו מקומות עבודה שממש הסתמכו על עבודת הצעירות והצעירים, שהגיעו מעולם אחר ו"עברו הסבה": למדו להחזיק קלשון או להניח צינור השקיה, לצחצח נעלי פעוטים או לשטוף סירים גדולים. היו אלה שנים בלי טלפון ביתי ועל אינטרנט אין מה לדבר, ואף ללא חיוג טלפוני ישיר לארה"ב. הקשר עם המשפחות בחו"ל היה דרך מכתבים בלבד. הניתוק מהבית היה מוחלט, וקשה.

לאה קיבלה את כולם בזרועות פתוחות. בסביבה של דוברי "רק עברית!" (כך נהגו בסעד באותן השנים) - לאה דיברה בשפתנו. היא הבינה מאין באנו, והראתה לנו בדרכה השקטה והצנועה שעם קצת מאמץ אפשר להתרגל לחיים כאן ולמצוא כאן משמעות. לאה מילאה את תפקיד המדריכה במסירות וביעילות, ולא היה דבר שהיה מעבר ליכולתה. תמיד בחיוך, תמיד באהבה.

במשך שנים רבות היתה לאה מקבלת הפנים הרשמית של כל המתנדבים מחו"ל, ולא ניכר עליה כי התעיפה מכך. עד היום, בכל פעם שנפגשים אנשים שהגיעו מחו"ל לסעד במסגרת כזו או אחרת, מזכירים את לאה קארו האגדית, שהיתה לכולנו כאם וכאחות.

יוסי - האהבה והמסירות שלך ללאה במשך כל השנים שלכם יחד, ובשנים האחרונות בהן התדרדר מצב בריאותה, הן מקור להשראה לכל מי שראה זאת בעיניו. גידלת יחד עם לאה ז"ל משפחה אוהבת ומסורה, וחסרונה יורגש מאד.

הלוואי וזכרונות יפים מחייה הארוכים יביאו ולו מעט נחמה. יהי זכרה ברוך.

חודש חשון

"אלה אזכרה..."

ז' חשון - יום פטירתו של חברנו בנימין רון ז"ל	(תשס"ח)
ח' חשוון - יום פטירתה של חברתנו עליזה גולדפדן ז"ל	(תשע"ח)
י"ח חשון - יום פטירתו של חברנו יקותיאל (קותי) כ"ץ ז"ל	(תשע"ב)
י"ח חשון - יום פטירתה של חברתנו דרורה רוזנמן ז"ל	(תשע"ג)
י"ט חשון - יום פטירתו של חברנו אלי מלאכי ז"ל	(תשמ"ה)
כ' חשון - יום פטירתו של חברנו יוסי אילן ז"ל	(תשע"ב)

דבר'ס keje נחוט באזכרת השבעה ללאה קארל ז"ל

חשבתי על נקודות המפגש וההיכרות שלי עם לאה. לאה בשבילי היא קודם כל אמא של אופירה, בת כיתתי. הדבר השני שעלה לי בהקשר של לאה הוא מאמר חז"ל במסכת אבות פרק א': "שמאי אומר: ...אמור מעט ועשה הרבה..."

לאה לא היתה אשת דברים, אך מעשים רבים היו לה ועוד איך. כשפתחתי את המשנה באבות הופתעתי לגלות את המשך דבריו של שמאי: "והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות". איזה חיבור מושלם בהקשר של לאה. "אמור מעט ועשה הרבה, והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות".

כבר נכתב ועוד ידובר רבות בקבלת האדם ובהכנסת האורחים בסבר פנים יפות ובלב רחב של לאה ואיתה העזר שכנגדה, יוסלה. לאורך 40 שנה קיבלה לאה את כל הזמניים בקהילתנו, שחלקם נשארו כאן כחברים ורבים אחרים, עלו ארצה ונשארו בארץ הקודש ולי אין ספק, שהיחס שקיבלו מלאה ויוסלה, הבית והלב הפתוחים לרווחה, תרמו לכך רבות.

לאה נאספה אל אבותיה בחג האסיף, ובהקשר הזה לא יכולתי שלא לחשוב על אוסף הענתיקות שטיפחה בשנים האחרונות כאן בשטח המקלט הסמוך. פנינת חמד נוסטלגית, המעידה על השורשים והקשר שלה, לימי העבר בקיבוצנו, שכה אהבה.

לא במקרה, בבת המצווה של בתנו הצעירה, לפני שלוש שנים, הגענו לגן הענתיקות של לאה, כחלק מאתרי הצילום שנבחרו על ידינו.

מחשבה אחרונה שעלתה בי היא הדוגמא והמופת שנתת יוסלה, לילדיך ולנכדיך ולנו חברי הקיבוץ על מסירות, זוגיות ואהבת אמת. רק היום שמעתי מאופירה שבאישפוז האחרון בין ראש השנה ליום כיפור, למרות כל כאביך לא ויתרת לרגע על להיות צמוד לרעייתך, כי מה הם כאביי שלי אם אשתי סובלת ונאבקת על נשימותיה.

משפחה יקרה, גאולתה של אמכם מהכאב והייסורים תהיה נחמתכם ומי ייתן ותזכרו אותה בשנותיה היפות, הטובות והפוריות, שהיו רוב מכריע מ-87 שנות חייה.

יהי זכרה ברוך!

לכל מתפללי האניין השני בשבת (8:30)

עקב המעבר לשעון חורף והזריחה המוקדמת, יש לקרוא את שלוש הפרשיות של קריאת שמע: "שמע", "והיה אם שמוע", "ויאמר", לפני התפילה, כדי לקיים מצוות קריאת שמע בזמנה. כך יש לנהוג עד שבת חנוכה.

הרב ארי'

הודעה למתמידות למתמידים היקרים

שימו לב - מבצע מתמיד ממשיך גם השנה!

החל מיום ראשון הקרוב, ולמשך שלושה שבועות, ילדי כיתות ג'-ח' מוזמנים מדי יום, בשעה 19:55, ללימוד **מסכת תענית** בבית המדרש.

בברכת 'גם אני מתמיד בסעד'!

וצאת ח'נוך ודת

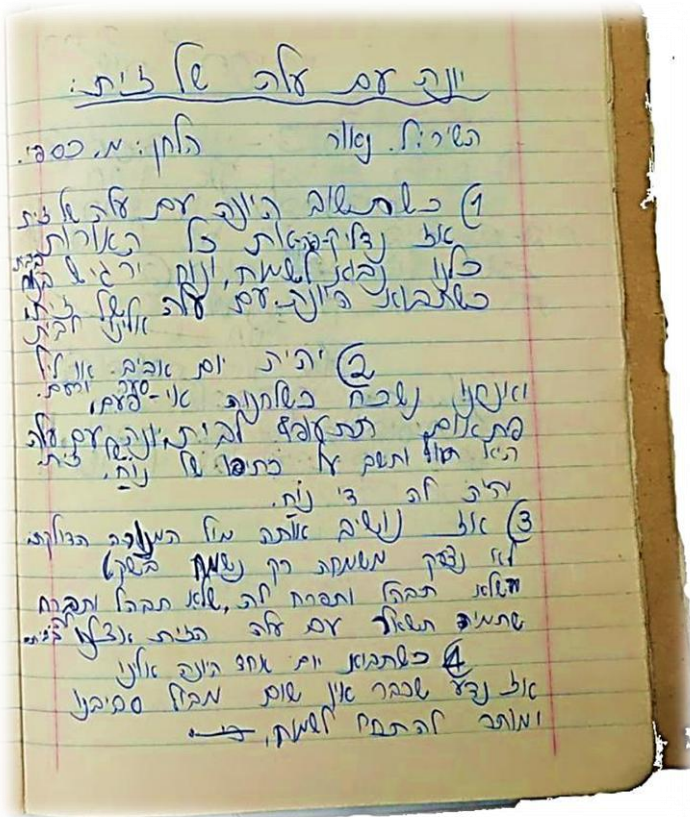
שיר לפרשת נח

יונה עם עלה של זית

מילים: לאה נאור לחן: מתי כספי
ביצוע: צוות הווי נח"ל בתכניתו "חופשה דמיונית" 1970

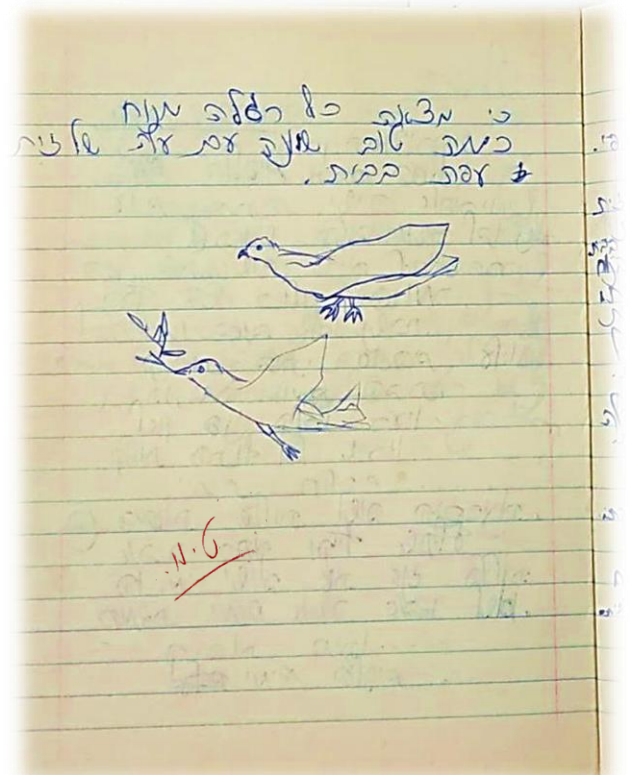
כשתשוב היונה עם עלה הזית
אז נדליק לה את כל האורות בבית,
כלנו נבוא לשמוח
ונח נרגיש בנוח
כשתשוב היונה עם עלה הזית
אלינו לבית.

יהיה יום אביב או ליל סער ורעם
ואנחנו נשכח כי שלחנוה אי פעם,
פתאום תתעורף לבית
יונה עם עלה של זית,
היא תעור ותשב על כתפו של נח,
יהיה לה די נוח.

נושיב אותה מול המנורה הדולקת,
לא נצחק בשמחה, רק נשמוח בשקט,
שלא תבהל ותפרח לה,
שלא תבהל ותפרח לה,
שתמיד תשאיר עם עלה הזית
אצלנו בבית.

כשתשוב יום אחד היונה אלינו
אז נדע שפבר אין שום מבול סביבנו
ומותר להתחיל לשמוח
כי מצאה כף רגלה מנוח.
כמה טוב שיונה עם עלה של זית
עפה בבית.

אף ירייה מתוך הצרורות הרבים לא נורתה לכוון המטרות [שלפחות אני העליתי] ואפרט:

א. אתחיל בנושא שהיה שכול לא שקול... והוא לב העניין, השכול הערבי שלא יכול להיאמר בנשימה אחת עם השכול היהודי. אם הנציג היה נקרא "ראש הפורום של הרוצחים או הטוריסטים", או לפחות היינו שומעים שהוא וחבריו מבית אומץ והסביבה יוצאים מידי פעם ועומדים בצמתים או בתחנות-טרמפיאדות עשרות מטרים מביתם [באזור הגוש] ומשגיחים שלא יהיו שם פיגועים או משמיעים פה ושם גינויים פומביים כפי שזה מצדנו [נשות ווטש, אמהות, הפרעות במחסומים לחיילי צה"ל עיתונות-טלוויזיה וכו'] נחא.

במאמר מוסגר, לפני כחצי שנה היה אמור להיערך בעיר הקודש תל-אביב מפגש מסוג זה והוא בוטל בלחץ של מאות הורים שכולים ו"יד לבנים".

ב. מקיימים שיח שכולו על טהרת צד אחד [יש פחד ובורות מאחרים] ומה הרבותא שהרב לא התנגד... רב לא מתערב בפוליטיקה בחוכמה רבה, אבל חייב להתערב במניין אחר [עניין דתי]. 'שלוש אחר', 'מניין אחר' זוכרים מי היה 'אחר'...

ג. אם מלכתחילה היו מארחים "בסוכתנו" כפי שכתוב, לא היה מתפתח הסיפור כלל. להזכיר בזמן ההתנתקות התחילו מעט חריקות [הורידו מודעות ושלטים] והיתה בקשה של המוסדות לא להידרש לאקטים שילהיטו את הרוחות, ועד היום היה כך.

ד. מדהים איך הגיעה הפיסקה של "האם הם פסולים כי הם ערבים, דרוזים, בדווים, עובדים אצלנו או לא..." כאן מתחילים הפילוג, השיסוי, ההסתה וההפחדה. באתי לקיבוץ שהיה לי אחד, והוא לאט לאט הופך לאחר.

"שלוש שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו" [ישעיהו נז יט]

מִיָּקִי פְּרוֹכֵטֶר

הַהִכָּרָה וְהַצָּרָה בְּנוֹלֵץ לְפָחִי הָאֵשֶׁפָּה

הנני נשאל על ידי חברים **מדוע חלק מפחי האשפה הפוכים**. התשובה לכך היא שבמקרים בהם מצטברים נוזלים בתוך הפח, כתוצאה מתסיסה של חומר אורגני, נוצר סירחון לא נעים ולעיתים אף מתכנסות לתוכו תולעים ופעילות מעצימה את הריח הבלתי נעים. במקרים כאלו אני הופך את הפח כדי שיתייבש ויתאווור. כמובן, אם יש חוסר במקום להשליך אשפה, ניתן להפכו בחזרה ולהשתמש בו.

יחד עם זאת אני נתקל במקרים בהם אנשים משאירים שקיות זבל מחוץ לפחים ומאפשרים לחתולים לחגוג. הדבר כמובן אינו רצוי כלל.

ועוד בקשה: אנא אל תמלאו את הפחים מעבר ליכולת לסגור את המכסה כראוי. התנהגות כזו מסייעת אף היא לחתולים לחדור אל הפח, לקרוע את שקיות הפלסטיק ולפזר את תוכן אנא הקפידו על כך ואת ילדיכם שלחו אל פחי האשפה, רק אם הם מסוגלים לטפל בשקית כפי שמתבקש על פי הנחיות אלו.

בתקווה שנזכה למסתורי אשפה נעימים למראה ונטולי ריחות..

אֵלִי סִימֹון

עקופה

אשה קשישה לבדה,
עומדת בתחנה וממתינה
לאוטובוס מטרופולין
המאחר לבוא (כרגיל)...

האשה חששה שתאחר לפגישה
וכמעט התייאשה-
והנה משער הקיבוץ בו היא חברה
מכונית לכיוונה מגיחה-
האשה יורדת מקצה המדרכה
אל שול הכביש בשמחה...
אך הרכב חולף על פניה כחץ,
בלי להעיף מבט, בלי למצמץ,

היא עומדת בצד הכביש עדיין
בטוחה שחולצתה האדומה בולטת לעין,
לכן ודאי תזכה בתשומת-לב
וברכב הבא למחוז חפצה תתקרב,
אולי לאשקלון אולי לרכבת,
אך גם הפעם נותרה מאוכזבת...

גם הפעם הנהג(ת) מיהר, לא עצר,
אף לא האט, לא שאל דבר,
אמנם לשבריר שנייה נפגשו במבט-
אך מיד במרץ לכביש שעת,

וכך יצאו להם בסך, משער סעד,
כלי רכב-כשבעה,
איש לא שאל, איש לא ראה,
ואם תסתכלו רגע לתחנה,
אולי תראו שם עומדת קשישה,
שעדיין ממתינה..

"הדבר הכי גדול בעולם-לעשות טובה למישהו אחר"

(נושא שירו של ר' שלמה קרליבך)

תודה ופרידה

לפני קצת יותר משנתיים, קיבלתי את הכבוד להוביל את המתפרות של סעד, משימה לא פשוטה אך חשובה מאוד. במתפרות עובדות ומתנדבות נשים ותיקות מסעד, והמקום חשוב להן כמו בית ומשפחה. נשים שמגיעות כל בוקר בשעות מוקדמות, גם כשהן חולות ולא מרגישות טוב, וגם כשיש מצב ביטחוני מתוח... הן לא מוותרות, ואני מעריצה אותן על כך.

אני מאחלת לכולנו להגיע לגילן המכובד ושנמשיך לתרום לקהילה ולעצמנו, כשם שהן עושות כל יום.

המתפרה משמעותית כל כך לחברות ולקיבוץ, וחשוב שתמשיך להתקיים בצורה כזו או אחרת. מעבודתי במקום למדתי שתעסוקה לגיל השלישי היא קריטית למרקם החיים היפה והעדין של הקיבוץ שלנו.

בימים אלו אני מסיימת את עבודתי במתפרה ואת מגורי בקיבוץ, ומודה מקרב לב לחברות שקיבלו אותי לבית החם שלהן; רחל יניב, רוזי וייזל, רבקה ידידה, נורית קופולביץ, יהודית אפשטיין, מלכה אש, שושנה עברון, שרה ג'קסון, עדנה כרמון ערבה בן עמי ורחל אבירם.

אני מודה על הליווי שקיבלתי מכל בעלי התפקידים בקיבוץ, ומחברי וחברות הקיבוץ על הפנים המאירות והפירגון.

ללא

נ'ק'י האלמות ופתיחת הארץ

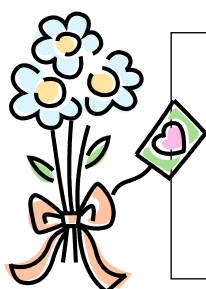
אנו מתכננים לנקות את גגות בתי החברים, התושבים והמוסדות ולפתוח מרזבים כך שלא יצטברו עליהם מי גשמים. העבודה תתבצע במהלך השבוע הבא בהתאם לתנאי מזג האוויר.

העבודה תתבצע על ידי עובד מטעם צוות הבניין שהוכשר לעבודה בגובה ויעלה על הגגות, ללא אפשרות תיאום עם החברים - אנא, קבלו זאת בהבנה!

מי שמתנגד שיעלו על גג ביתו ללא התראה מראש, מתבקש להודיע לי בהקדם, עד ליום ראשון הקרוב, ה' בחשוון, ה 3/11, בשעה 07.00 בבוקר.

חורף נעים!

מושה'ה - בעל צוות הבניין

לסניף לזר ברכות לראש איוסק לז"ה
צלה, הצלח וצלה חייף
קהילת סעד וצוות חו"מ

מה בתרבות?..

השנה החלה, ואנו כבר אחרי "ערב סיכום שנה", ו "מרוץ סעד ה-7".
כאן המקום להודות לכל האנשים שלקחו חלק בהפקת האירועים, בתפקידים שונים ומגוונים, על כל העזרה והעשייה -תודה גדולה מאתנו.

ומה לפנינו...

לציון רצח רבין – ניפגש עם ניסים לוי, איש שב"כ לשעבר, שיספר לנו על מצב השב"כ לאחר רצח רה"מ.

יום ראשון, י"ב בחשוון, 10.11, בשעה 20:45.

חוגים: החוגים מתחילים ממש בקרוב ועדיין ניתן להצטרף.

החוג של לירן יניב: "מסעות ששינו את העולם לאורך ההיסטוריה" –

יתקיים בימי שני בשעה 20:30 ויתחיל ביום שני, ה' 4.11.

החוג של גילי זיוון: "מסע בעקבות אלישע" - **יתקיים בימי ראשון, בשעה 20:00, ויתחיל בתאריך ה' 17.11.**

מפגש "סיפורי בתים" עם חגית רפל: **יתקיים ביום ראשון, ה' 17.11, בין השעות 18:30-17:00.**

המפגש פתוח לכולם... לרוצים לספר, ולרוצים להקשיב.

חורף נעים, שפע של תרבות ו... העיקר הבריאות.

1. תרבות

הודעה למתמידים

לצערנו הרב, הכרטיסיות של לימוד המתמיד שהתקיים בשלושת השבועות (בין י"ז בתמוז לתשעה באב), אבדו לפני שסיכמנו את הנתונים ומספר הפעמים שכל ילד הגיע.

מכיוון שכך ועל-מנת שנוכל בכל-זאת לזכות את הלומדים בצ'ופר קטן, נבקש מכל מי שהשתתף במתמיד האחרון והגיע לפחות ארבע פעמים לפנות בהקדם אל שקמה ואנו נחלק שובר עם סכום אחיד לכל הלומדים.

1. דת

איוכבד אולד ולכל האשכחה, מלף טוב להולדת הנ"ל
נכד אמיר ויוסי אולד, בן אמוריה ואס"ף אולד
איחולים לשמחות ולנחת!

תודה והלמנה

לכל קהילת סעד היקרה!

תודה על תרומותיכם לשיפוץ הפנימיה ורוח ההתנדבות לגיוס הסכום הדרוש שהביאו אותנו לקו הגמר.

ברוך ה' המבצע הסתיים, אנא ראו זאת כהזמנה אישית, סיור בפנימייה מובטח.

13ות הנאצר

"זה היום עשה ר' נגילה ונשמחה בו"

אנו שמחים ונרגשים להזמינכם להשתתף עמנו
בטקס חנוכת המבנה המשופץ של פנימיית 'נקודת חן'
הטקס יתקיים ברחבת הפנימייה בקיבוץ סעד

התכנסות וכיבוד

בשעה 16:30

ביום שלישי

ז' חשוון 5.11.19

**האירוע יתקיים במעמד ידידינו,
שותפינו ונציגי מועצת שדות נגב,
משרד החינוך והחטיבה להתיישבות.**

בואו בשמחה!

צוות הפנימייה ועמותת גומת חן.

אנא אשרו את הגעתכם בהקדם

בטלפון: אודליה 050-6728204 או במייל: gumatchen18@gmail.com